

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ நஞ்சுமபலத குருப்போரம்.

நிருவொற்றி முருகர்

மு ம் ம ணி க் கீ க ரை வ.

சென்னை நகரில்
சென்னை நகரில்
சென்னை நகரில்

இது,

சென்னை நகரில்

தமிழ்ப்பண்ணிதா

நாகபட்டினம் - வேதாசலம்பின்னையால்

இயற்றப்பட்டு,

நிருப்பததா - ஸ்ரீமான்

கல்யாணசுந்தர நாடாபவர்களால்

சென்னை:

சின்னையநாடார் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900-௧௯01

திருச்சிற்றம்பலம்.
திருவொற்றி முருகர்
மு ம் ம ணி க் கீ க ா வை வ.

நூல்.

நெஞ்சோடுகளத்தல்.

நீர்வளங் கவின்ற சீர்வளர் பழனத்து
நெற்குரல் கௌவிய நற்குரற் பைங்கிளி
ஊனற் காவிற் றுன்விரைந் தெய்திப்
பொன்வீ ஞாழற் பொலிந்தினி திருப்பவுங்
கருங்கழி வாரிய பெருமீன் குவைஇ
வன்றிறற் பரதவர் முன்றிறொறு முணககுந்
துடிக்கட் டுணியல கொடிக்குலங் கவாநது
மருதங் காவிற் பெரிது வைகவுங்
குளனுறை வாழக்கை வளநீர்க் கோழி
மனையுறை நீங்கித் துணைகூப் பெயர்ந்து
கால்வழி யோடிக் கழியிற் சேரவும்
புலவுமண முனைஇய நிலவுறழ் குருகு
கண்ணகன் விசும்பி னண்ணிய முகின்மே
விவர்ந்தெழு திங்கள் போலப் பரந்துகெழு
துணிநீர்த் தடத்தின் மணமல ராரு
மிரும்புதிரித் தன்ன வறன்மருப் பெருமை
கரும்புற மருங்கி னொருங்கி நிற்பவும
பொறிகெழு வாளை வெறிபடப் பாய்ந்து
முடைக்கழிச் சுறவொடு கறுவொடு மறியவுந்
காலெதிர்ந் தோடுங் கழிக்கயன் மருதச்
சேலொடுங் கூடிச் சேர்ந்து துள்ளவு
முழுநெறி யவிழக் குழுவொடு கொழுதிப்
பொன்னந் தாமரைப் பொலந்துகள் வாரிக்
கோழி முட்டை போழ்படுத் தாங்கு

- உரு. வெள்ளயிர்க் கானற் கொள்ளையின் வீசவும்
 வெள்ளிவெண் டோட்டுத் தாழையி ன்ளேஇக்
 கையரிக் கொண்ட கடற்கா லோடி
 நீறுமெய் பூத்த நிமலன் போலச்
 செந்தா மரைகள் சிறந்தினிது விளங்க
- கூரு. வெண்பொடி வீசிப் பண்பொடு முலாவவுந்
 தேமொழிச் செவ்வாய்த் திருமுக வழத்தியர்
 காமரு கொழுஞ்சுவை வாழையின் பழனும்
 புன்செய் பயந்த பன்னிறப் பயறு
 நன்செய் பயந்த பொன்னிற மணியும்
- கூரு. வட்டிகைப் பெய்து கட்டிய சுமட்டி
 னெடுத்திச் சென்றங் கடுத்துயர் பாக்கத்துக்
 குமிழிடை யுகளு மமைவிழிப பரத்தியர்
 பகுத்துணர் வினறி மிகுத்துக கொடுத்த
 தரளமு மீனு நிரல்பட வளந்துகொண்
- சுரு. டிவப்பொடு பெயர்த்துத் தம் மிருக்கை சேரவு
 மருதமு நெய்தலு மயங்கிய மரபி
 னுலக மெல்லா மொருங்குவந் துறினுந்
 தொலையா வளத்தொடு நிலவுறு வைப்பி
 னொற்றி மாநகரக் குற்றகண் ணெனவு
- சுரு. மக்கணி னுள்வள ரருமணி யெனவும்
 மம்மணி யுள்ளுறை பாவையை யெனவும்
 பாவையி னகத்துப் பண்புபல காட்டி
 மேவி யாங்கது புடைபெயர்ந் தியங்கத்
 தக்க வாறு மிக்கது புரியு
- ருரு. மோரியல் பிலலா வாருயி ரெனவு
 மிருவே னுலகினு மிரண்டற விசவி
 யறிவுந் தொழிலு நெறியுற விளக்கு
 மாதொரு கூற்ற் கோதிய முதல்வன்
 செல்லலுந் தழுங்கிய மல்லற் தேவர்
- ருரு. குழாமபெரி துய்ய வழாவே லோச்சிப்
 பாடித் குருக்கு வீடு கல்கி
 வேந்தன் பயந்த கூந்தற் குமரியை

மும்மணிக் கோவை.

மணந்துல களித்த நிணந்திகழ் வேல
னையன் செய்யன பன்னிரு கையன்
வறியே மிடுமபை பொறிபடுத் தெதிரும
பெரியோன் பெரிய ரறிவினுக் கரியன
நிருவுரு வொருமையி னெழுவித தருமையொடு
வழிபா டியற்றி விழிநீ ருறைபப
வன்புருவாகி பின்புற லறியாது
புன்பொருள கவருமென மின்புரை மனனே
வரமபலு மாற்ற னிரமபிய முருகன்
முனெழுந தருளும வானகுடி லாக
நின்னைத் தந்தன னுகப் பின்னை
மண்டி ரி வாகக கண்டன சிலவும
புனநிரி வாகப புகுவன சிலவு
மனநிரி வாக வடைவன சிலவும
வளியிட னாகத தெளிவன சிலவும
விசுமபிட னாக வசுமபுன சிலவு
மோவா திருபப மேவுரை யதனாற்
றுன்பமுங் கவலைபு நின்புற னாக
வின்புற லறியா திடாப்படு குனையே யதாஅன
றுறுதுணை யாகச செறியு மென்னையும்
புற்சாய்த் தோடும புனலே போல
நின்வழிப பட இ யென்னுயிராக் குயிரா
மறுமுகத் தையனை மருவலொட டாது
வன்மை செய்தநின புனமையோ பெரிதே
யினிநீ யிங்ஙன மொழியாது பனிமலர்க்
கடம்பு சூடிய தடந்தோண் முருகன
நிருவுருப பொதியு மொருகல னாக
விழுமிதி னீடு வாழ்மதி கொழுவிய
நலங்கெழு நறும்பால பெய்த
பொலங்கலம் பொலியும் பெற்றியா லெனவே.

அநளியல்புரைத்தல்.

பெற்றி யரிய பெருமான் பெரியதிரு
வொற்றி நகர்வந்த வொளவேலா—னற்றவருங்

காணு வரிய கழலா னென துளத்த
நாணு தமர்ந்தவா நன்று.

(2)

காமமிக்ககழிபடர்க்ளவி.

நன்றன் றுனக்குத் திருவொற்றி வேலரை நாடியிட
நின்றிங்கு நீகொள்ள லென்றுரை யீரக லீர்ங்கழிகாண்
மின்றங்கு நொய்சிறை வண்டினங் காளினி மேலெமக்கு
நின்றிங்கு நீர்செய்யு நன்மைபென னோவொன்று நோவதின்னே.

தோழிவிரவிக்கூறல்.

- தேரிறை முன்கை வாரொலிக் கூந்த
லரிகடை யொழுகிய பெருமதர் மழைக்க
ணிலவுறழ் செவ்வாய் நிலவுறழ் திருதுதற்
கொடிபுரை மருங்குற் கடிதிகழ்மேனிக்
ரு. கரும்பினு மினியவென் னருமபெறற் பாவாய்
வழிவழிச் சிறககுமெங் கழிபெருங் குலத்திற்
பாற்கடற் றோனறிய சோத்திரு வனையாய்
வலம்புரி யன்னவெங் குலம்புரி கோமக
ளரிதி னீன்ற பெருமுத் தனையாய்
ய. மிடியறி யாவெங் குடியெனு முற்றத்
தன்புநீர் பாயத்தி யின்புறக் கைசெய்
தாயமு மியானுஞ் சீரிதின் வளாககு
நற்பயன் கணிந்த பொற்சுடாக கொடியே
நக்கும புககு மிக்கமகிழ் செய்துஞ்
யரு. செயிரற வெழுதிய வுயிரோ வியமே
யருமையின் மிகுந்தவெம் பெருமுதற் றந்தை
யாற்றா விருபபொடி மேற்றிப் பார்க்கும்
விளிவற விளங்கிய வொளிமணி விளக்கே
நின்னரு னாடித் துன்னி நின்றிங்
உய. கடியேன் கூறு மொடியாச சிறுமொழி
வறிதென வொழியா தறிவுகொளல வேண்டும
வயலுழவர் குவளைகட்டு
வியல்வரம்பிற் றடிந்திட்ட
தயலினிடைப் படவெறிய

மும்மணிக்கோவை.

- உரு. மருதமகள் கருவிழிபோற்
பொருவின்றித் திருவிளங்கச்
செந்நெல் வித்திய பொன்னுறழ் வான்முளை
புரியவிழத் தலைவிரிந்து
பைத்தென்னப பரந்திருப்பத்
- கூரு. தெள்ளொளிப பளிங்கி ணுள்ளயிர் பெய்து
பாசிலேபுஞ் சேதாமபலுங்
கட்குவளைபு முட்டாமரையு
மொருங்குபட வெழுதி மருங்குவைத் தாங்கு
நற்பூங் கயங்கள் பொற்பொடு மிமைப்பத்
- கூரு. தண்ணடை மருவிய தணிபா விளையு
ளொற்றிமா நகரின் முற்பட வமர்ந்த
வுடகுடை முருகனைக் கடகண் டாங்குப்
பாரத்தானுப பாரிலவடிவி
னோத்தானு வுரனுணர் விற்
- சுய. சொல்லானுப் பலபுகழிற்
றூடொட வீழ்ந்த கையன றூடொடு
பொன்ஞாண பிணித்த வில்லன் கணையன
மின்ஞாண பிணித்த குஞ்சிய னினோரு
னரியன் பெரியன் நிருவளர் செலவன்
- சுரு. குடியினுங் குலத்தினும் வடுவொன் றிலலான
பெறுவதொன் றுடையன் போல மறுவந்து
பன்னு ளொணினுமென் சொன்னிலை தவறான்
குறித்தது கிளவாது செறித்தலுஞ் செறிப்ப
னுருமு முளியமு மரவும் பிரியா
- கூரு. வாரதர் நீந்திச் சீரிதிற போந்து
திரிதரு நாள்களும் பலவே யொருநாணம
மலையகன சாரற் றலைமையொடு பொலியு
மாரா மத்தினீ வாரா யாக
வொருதனிச் சென்றேன் பரிவொடு புகுந்து
- கூரு. பானீர் வாவினீன் மேவி நிறப வவனுமாண
டெய்தியென னெடுகின் றனனே நொய்திற்
றிரைபொரு கரையிற் புரையின் றோங்கிப்

- பசுங்குழை கலித்து நசைநனை யரும்பித
தென்றலொடு புகுந்த வண்டிசைப் பாண
கூய. னினிமையின் மிழறறுந் தனியிசைக் குவந்து
பொதியவிழ மலரின் மதுவுணக் கொடுத்து
நினைதொறுந் சுவைக்கு நீனிற் கனிக
ளிலைதொறுந் குழை நலமிகப் பயக்குந்
கோழரை நாவல் கோட்டி. னுகுப்ப
கூரு. பாவிடை விழுந் நீலமணி கடுப்ப
வாமிடை விழுந் மருஞ்சுவைக் கனிக
ளையிடைத் துஞ்சு மருமபெடைக் களிப்ப
வேப்பின் கொழுநனை யேய்க்கு நெடுங்கட.
கவைக்கா லலவன றுளிரை யிடுக்கி
எய. யன்புடன் செனறங் கருத்த னோககி
யென்னையு நோக்கின னன்னது நோக்கின
னுய்குவ தறியான போலச் செய்குவ
தொனறுங் காணு தனறுநின் றன்னே
நீகண் டனையே னெஞ்சநெக் குருகி
எடு. யின்னுயிர் வாழலை மன்னே கொன்னு
பேய்கண் டனைய பெற்றிய னாகி
நிறையு மறிவு முறைமுறை சாயத்
துன்னுநிலை நீங்கா மரமபோற்
கன்றிய நோக்கமொடு நின்றவ னிலையே.

(சு)

தோழிமுன்னுறவுணர் தல்.

நிலையுந் திரிந்து நிறையுங் கடந்து
தலையுங் கவிழ்ந்த தகையாண் - மலைநிவந்த
தென்னப் பொலியு மெயிலொற்றிச் செவ்வேண்மேன்
மன்னுங் கருத்துடைய மாத.

(ரு)

பிரிவாற்றத்தலைவிக்குத்தோழிகூறல்.

மாதே பெரிதும் வருந்துவ தென்னை மனந்திரித்
லேதே யறியிற் கொடுமையன றோவன்னை பிரம்பொதும்பிற்
சூதேய் துணைமுலை யாகந் தழுவித் துயர்மிகுத்த
போதேர் பொழிலொற்றிச் செவ்வேள் வரையப் புகுந்தனனே.

இனநலனுரைத்தல்.

- புகலரு நூழையிற் போக்கரும பொருள்போ
 லிகலறு சைவத் திறஞ்செலா நெஞ்சினர்
 நெறிப்படு மக்கட கறிவு பேதுறுக்குங்
 கவலைநிற பிறரை மயக்குந ருவலிடு
- நி. பதுக்கையிற் புன்பொரு ளாதத்திடு கரவினா
 புனைமாண் கோதை பொருநதச் சூட்டியும
 வினைமாண் விளங்கிழை வினுபடத் திருத்தியுங்
 கொழுங்கயன் மழைககண் பிறழ்தொறு மனநதிரிநது
 செழுந்துவார்ச செவ்வாய முத்தங் கொண்டு
- யி. நசைபிறக் கிடாது முலைதழிஇச் செல்லு
 நெஞ்சமர் காதலர் பினசெலு மடவார்
 பஞ்சின் மெல்லடி பைதலுந் துழப்ப
 வுறுததுக கழிக்கும பரல்கெழு முரம்பிற
 புலியத ஞடுக்கை கைஇ வலிகெழு
- யிநி. மூவிலை வடிவே லொருவயின் விளங்கு
 கொன்றைநனை பிணைத்த மன்றலந் தொடலை
 பவளமலை புறமு மாரபிற் துவள
 மலைதரு மடநதை குறங்கினமிசை யிருந்து
 வலம்படு கையாற் பெருமபுறங் கவைஇ
- உயி. யுலம்படு திரடோ ளொருமுலை யொற்ற
 நரையே றூரந்த புரைசா றேற்ற
 நினைதொறுங் குழையு முரவோககு வைகலுங்
 கேடுபுரி நெஞ்சிற பீடிலா வமணர்
 பீடியர் செந்தமிழ்க் கூடலிற றேன்றிப
- உரு. பொய்ப்படு புன்பொருள கானறிநுள் பரப்பி
 மெய்தரு சைவ நன்னெறி பிழைப்ப
 மாண வுழிப்படுஉங் கூன்பாண் டியனமுத
 லாறுசென் மாக்களைச சூறைகொண் டெறிநது
 பெருந்துய ருறுசகுங் காலே யருந்தவ
- நயி. நிற்பெறு பொருளிற் பற்பக லாற்றி
 வேண்டிய பெரியோர்க்கு வேண்டியாங் களிப்பக்
 கருக்குழிக் கிடககுந் தன்மையை யன்மையி

- ஊருப்பெற வருகுரை போல வவரகத்
தொருபெரு மாயம பெருகுறச் செய்து
நூ. புறம்பெயர்ச் தெய்தி யறந்தரு பெருமைச
சண்பையிற் றேன்றினை மாதோ பின்பு
கிண்கிணி யொலிப்பத் தந்தைபிற சென்று
தண்கழு நீருந் செந்தா மரையு
மொருங்குதலை மயங்கிய பெருந்தட மருங்கி
சுய. னரும்பெறற் றந்தையைத் தலைக்கூட்டினையே யதற்புற
முருந்துறழ வெண்ணகைப் பெருமபெய ரன்னை
கரும்புங் கனியும் பெருஞ்சுவைப் பாலுந்
திருந்திய தேனு மொருங்குறக் கூட்டிக
குழைத்தெடுத்தன விழைவறா மரின்
சுரு. முலைபொழி யமிழ்தம வள்ளத் தூட்டப்
பவளவாய் மடுத்தத் திவனொளி சிறந்து
பழகுறு தந்தைக்கு மழவிடை பமர்ந்த
தந்தையைத் தாயொடுங் காட்டிப் பிள்ளை
காண்டகு திருவினை மாடன் மாண்டக
நூ. செய்திற் மறியா ருய்திற் நோக்கிப்
பற்பக வியற்றிய பின்னர் முற்படார்
தருந்தமி ழாய்ந்த பெருந்தமிழ்க் கூடற்
குலச்சிறை முனிவ னெதிர்கொளச் சென்று
பாற்கடற் பிறந்த சீர்த்திரு வாகளி
நூ. னிருமுலைக் குடத்தி னொருவழி யடக்கி
மலைமக ளாதலின் முலைதரல சுருங்க
வள்ளத் தேந்திய சிலலமு தருந்தி
யானு வேட்கையின் வருவோ னிவனென
முலைமுகந் திறந்த வழிவழிப் போக்கிப்
சுய. பாற்கட லூட்டிய பவளச் செவ்வாய்த்
தென்னவன் தேவிசுகும பொன்போற் புதல்வ
னாயினை யென்ப தறியத் தெருட்டி
வழுதி கொண்ட முழுநோய் தீர
வண்ண யூட்டிய வமிழ்தை யின்னுரைச்
சுய. செந்தமி ழாக்கித் தந்தது கெடுத்துப்

- பாற்படு பூதமு மேறபடு பொருளுந்
தன்வழிப் படுஉந் தன்மைய வாகலிற்
ருன்பிறி தாகல வேண்டிற் றலையங்கித்
தந்தொழி றிரிந்து நகது மென்பது
- எய். மிழிக்கும பொருளுஞ் செழிக்கு மென்பது
நீரினு நெருப்பினுங் காட்டினை யொருகிரம
பனையினு மென்பினுங் காட்டினை மறுதிற மினியே
யறிவொளி கொளீஇப் புரைநெறிப் பொய்ச்சமண்
முறிய நூறி மெய்த்திறங் கிளக்கு
- எரு. மெயப்பொருட் சைவ மெய்வகை விளக்கிப்
பரங்குன் றமர்த்தனை மாதோ வதுபெயர்ந்
திரங்குவா லருவி நிரமபத் தோன்று
மாவினன் குடியி னசையினை மாதோ வதற்புற
மேரகத் தெழுந்தனை மாதோ நேரிது
- அய். நொருமொழி வைத்த வுட்பொருள விரிப்பத்
திருவளர் தணிகையி னமர்த்தனை யதற்புற
நின்கழற் கிடந்த வருகா வன்பிற்
சைவம வளர்க்கு மெய்வகை மரபி
னுடல்பொரு ளாவி யுனகுகென நிறுவி
- அரு. நிற்குறித் தெழு.உ மற்று மினபதது
நின்பெய ரல்லது பிறிதொன்று நவிலா
மன்பெரும் புலவோன் றந்தையைக் காட்டுந்
தாயெனப் போந்து நாயினுங் கடைய
வென்னையு மொருபொருட் படுத்து நின்னியல
- கூய். பொருதுறைப் புகுத்தி யுரைக்கு முரவோன்
சோம சுந்தர தேசிகப் பெயரி
னேமுற வந்தோற் கருளக காமுறறுப
பொருளுட் லாவி பொருள்பெற வழங்கி
வேண்டுழி யெல்லாம் விரும்பிரின் றேத்த
- கூரு. வவற்கெளி வந்த தவப்பெருந் தன்மையை
யொற்றியூர்ப் புகுந்து வைகினை முற்றவு
நின்பெருந் தன்மையை யறிந்து நின்னடி
யிரவொடு பகலு மொருவாது வணங்கி

நாத்தழு தழுப்பவேத்துரை கிளந்து
 ஈ. நெஞ்சநெக் குடைந்து மெய்விதா விதிர்ப்பப்
 பெறுவதற கெளியே னரியெ னாயினு
 மவனெடு கெழுஉஞ் சார்பி னிவணது
 சிவணவும் பெறுகுவெ னன்றே குவடுகெழு
 பெருநிறப் பொன்மலை யடைந்த

ஈடு. கருநிறக் காக்கைக குறுவதா லெனவே. (எ)

வள்ளன்மைகிளத்தல்.

உறுபொருள் காண வுணர்விலார் மாடடுப
 பெறுபொருள் வேண்டல் பிழையா—னுநெஞ்சே
 யேந்துமுலை வள்ளி கொழுந னெழிலொற்றிப
 போந்து குடியிருக்கும் போது.

(அ)

தலைமகடோழிக்கறத்தோடுநிறல்.

போதாயந்து வெண்ணில வொக்கும் பொடிமணற் பூஞ்சிற்றி
 ரோதாயஞ் சூழ விழைத்தாடுங் காலை யொருவடிவேற் றொன்
 குதான காலை திருவொற்றி யீசர் துணைப்புதலவன்
 காதாருங் கண்ணி சிதைத்துநக் கோடிக் கரந்தனனே.

(ஆ)

ஒப்புமைகூறியநுணிலவேண்டல்.

கரவறு மாந்தாக்கு விரவுறு பழியின்
 மறுவொடு விளங்கு நிறைகதிர் மதியம்
 வெண்கதிர விரிககுந தண்ணென் காலைப்
 புலவுமணங் கமழும் பாக்கத்து நலங்கெழு
 ஈ. தெரிவின் மாககள் புரிதியில் புருந்து
 நிரைநிரை வகுத்த வகையமை விளக்கம்
 வான மீனின் வயின்வயி னிமைப்பவுஞ்
 சிறுதுடி மருங்கிற் கருங்க ணுளைச்சிய
 ரெழுவரு மெண்மரு முழியுழிக கைபிணைந்
 ட. தொருவா மரபிற் குரவை யயரவு
 மவர்தரு சிறுஅா சிறுமீன் முகந்து
 மணலகழ் கேணியின் முறைமுறை விடுத்தும்
 பொரிகெழு புன்னைப் பூந்துணர் வீழ்ப்பப
 புரிவளை யெறியக் கோடு தாக்கிப்

௮௫. பலவே ஁டைந்த றலங்கிளா நித்திலங்
கொழுவிய றனையெனக் குஞ்சிப் பெய்து
வழிஇ வீழக கண்களுழபு பெயரவுங்
கொழுமட லவிற்த குழுஉகொள் கைதை
வான்சித றளாய தேங்கம ழாமப
௮௬. னீறு தழலே போலவும் பாலகெழு
குறுநடைப புதலவா துவரிதழ் போலவு
மறிவின் மாககடகு மறிவு பேதுறுக்கும்
புணையாப் பொற்பின முறைமுறை சிறப்பவு
நெய்தல் சான்ற கைதையங் காண
௮௭. லொற்றியூ ரமர்ந்த வெற்றிவேற் குரிசில
கொன்னென்று கிளக்குவென் கேண்மதி பெரும
நீயே, 'அருயித் தொகுதிக்குப் பேறுதரல வேண்டி
யைந்தொழி லியற஁வை மாதோ யானே
யொருநெறி ஁னறிப பொறிவழி யோடி
௮௮. ஁யம்புல ஁காந்தாங் ஁மைகுலெ ஁ன்றே
நீயே, மக்கண்மேற் கொண்ட பொசசமி லன்பிற்
ருபே யனைய வளியினை யானே
மனைவியு மககளும பொருளெனக் கொண்டு
நினைவதொன் றிலலாப் பேரன் பினெனே
௮௯. நீயே, யானைவெண மருப்புந் தேனி ஁ற஁஁
மயிற்றழைப ஁லியும விரைகமழ சாந்தமு
மொருங்குதலை மயங்கிய விரும்பெருங் குன்றத
தா஁ துறையு மியல்பினை யானே
புலமில் ஁ல்வியு றலமில் புகழும்
௯௦. வழுவிய வொழுககமுங் கழுவாக் குற்றமு
மொருவழி ஁மைநது பெருகிய செருககெ஁஁
கோடுகெழு குன்றிற் பீடுறு குவெனே
நீயே, யறனெறித் தன்ன செறிகுழற் கற்றையும்
பிறைசெறித் தன்ன றறைகமழ துதலுங்
௯௧. கயலினைத் தன்ன வகலிரு விழியுங்
குமிகைமுகிழத் தன்ன வமைவரு றாசியும
பளிங்கி ஁ன்ன துளங்கொளிக் கதுப்பும்

- வள்ளை யன்ன தெள்ளொளிச் செவியும்
குலிகந் தோய்த்த வ்லவுற ழிதழு
௩௨. முறுவல் பூப்ப மின்னென மிளிர்ந்
குறுமுத தன்ன சிறுமுள் னெயிறுங்
கொழுநீர்ப் பணிலத்து விழுமிய கழுத்து
மெமககருண மரபிற் றமக்கமை கையுஞ்
சிவிரிவிரித் தன்ன சிறுதிரு வடியு
௩௩. மெம்முள நீங்காச் செம்மையிற் றேன்ற
வீறுகெழு பகுதியின் வேறிரு மடவார்
கூறுகொண் டிருபுடை விளங்கச் சீறிய
மயின்மிசை வருகுவை மன்னோ யானே
கருநெறி மறமு மருகிய வறியும
௩௪. விரிவுறு மயங்கமுந் திருகிய சினமுந்
தொண்டர்ப் பணியா நாணமு மெண்டோண்
முக்கட் பெருமான் பெருமபுகழ் நக்குச்
சமையக் கணக்க ரமைவில கூறும்
புல்லுரை கொள்ளும் பொல்லாக் கிழமையும்
௩௫. வெகுளியொடு பகேந தகையின் மாற்றமு
மறிவோர் நகைபப மடவோர் திகைபபப்
பொருளொடு பொருந்தாப் புகுந்துசொன் மொழியு
முறுவரைப் பேணு தெழுமிறு மாப்பு
மெளிவந் தோரு மிரவன் மாக்களு
௩௬. மழுவிளிக் கம்பலை கொள்ளக் குழைவின்றிப்
பழுதுறச் சென்றாங் கெறிந்தாரு முருடு
மறிவொடு படாஅச் சிறுதொழின் முறைமையு
நீங்கா மரபி னோங்கிப் பொவிய
யானென தென்னுங் கூனற் கிழத்தியர்
௩௭. பெரும்புறங் கவவி வயின்வயி னமைத்து
மறந்தேர் வாழ்க்கை மயின்மிசைக் கொண்டு
சிறந்ததோர் திறத்திற் சிவணுவெ னன்றே
நீயே, காந்தளங் கண்ணி யோந்திய மார்பத்துச
செஞ்சாந்து நீவிய சிறந்த கோலமொடு
௩௮. குறவர் மகளிர் விழவொடு குழிஇ

மகளிரொடு விளங்குந் தகைசா றோற்றத்து
எய. வடிவே லேநதிக் கடிமயி லூர்த்தென்
னுள்ளத் தாமரை விள்ளவீற் றிருந்தனை
பகலொளி விளக்கும் பல்கதிர் ஞாயிறு
மலைநிவந தன்ன நிலையுயர் மாடத்துங்
குடிக டங்காப பழியொடு மிடிந்து
எரு வெருபடேய் சேர வெருக்கு முளைத்துப்
பாழபடு பொஃலா வில்லினும்
போழகதிர் விரித்துப் பொலிவதா லெனவே. (௮௩)

தலைமகன்பிரிவாற்றதுபுலம்பல்.

பொலியு மதியம் புளிபோலத் தென்ற
னலியு நமனா னலவே—ளொலிதமி
ழோவா திசைக்குந் திருவொற்றி யொளவேலான்
மேவான் செயலறியேன் மேல. (௮௪)

அநமைசெய்தயர்ப்பத்தலைவிசூறல்.

மேலான முத்தே திருவொற்றி மேவிய வேலவனே
கோலா கலஞ்செயது கூடாம லேகல் குறைவுகண்டாய்
தூலா வுடைகட்டி யேலாத குன்றினு நோன்மைமிகுங்
கோலா வுயர்குணக் குன்றினுஞ் சென்ற குறிப்பறிந்தே. (௮௫)

அநனிலையுரைத்தல்.

அறிவு மவாவு மொருவழிச் சென்றாங்
கொருதிற் மின்றிப் பலதிறப் படுமே
சூயகமழ் கறியு நெப்கமழ் துவையும்
பொன்னிறப் புழுக்கலுங் கன்னலபெய பாலுந்
ரு. தன்னிகா குழம்பும் பண்ணிய வகையு
மிககெழு சுவையின் முககனி வகையுங்
கோழரை வாழைக் குருத்தகம் விரித்துப்
பாலகெழு தன்மையிற் பலவே றமைத்து
முரவை போகிய முழுவெள் ளரிசி
ய. கைவன் மடைய னடிதளி னெய்கனிந்து
விரலென நிமிர்ந்த வவையன் மென்பத
முல்லை முகையென மெல்லிதற் குவைஇப்

- குள்ளுறை கருவாய்த் தெள்ளொளி விரிகுஞ்
சைவ சித்தாந்த முடிபொரு ளெடுத்திங்
கறங்கரை நாவிற் றிறம்பட விளக்கிப்
புறம்படு சமயப் பொய்ப்பொரு ணூறி
- சுய. நலங்கிளா தன்மையும் புலங்கொளாக் காட்சியு
மியைந்தொருங் கீணடிய வமையாப் பெருமைச
சோம சுந்தரத் தோமறு தேசிக
ஊடல்பொரு ளாவி யிடமெனக் கொண்டு
பொருளார் 'சைவந் தெருளுறக் கொளிஇ
- சுரு. யதற்கமை பொருளு நீயெனக் காட்டித்
திறப்பட வுணர்த்தினை மிகமே யாதற்பின
றெழும்புபூண் டொழுகு மழுங்கா வுள்ளத்துத்
தொண்டரு நரகரு மண்டரும பிறரும்
வழிவழி யடிமை பெருகுற வெழுதிய
- ருய. வோலை கொண்ட வொருமர பாணு
முலகிற் சிறந்துதா னென்றே யாகியு
மலகி லாறற றலைவரு மென்பது
வலலொற் றுக்கிய குறிப்பி னானு
மொற்றை யியககு முயிரே போல
- ருரு. நெற்றியங் கண்ண னிலவுத லானு
மிறைவ னைந்தொழி னிறையுயிர் மாட்டுப்
பொருந்தச் செய்யு மருந்திற் லானு
மைந்தொழிற் பட்ட வாருயிற் தொகைகட்
கந்தழிப் பொருத்து மைந்தி னானு
- சுயி. மொற்றியூ ரெனும்பெயர் முற்றத் தோன்றும்
பெருநன் மாநகர் திருவிற் பொலிந்து
சுவளை பூத்த பவளத் தாமரை
செவிரமும பணிலமும் புடைபட விடையிற்
ரேன்றி யன்ன காண்டகு திருமுகங்
- சுரு. கருநெறிக் கூந்தலும் பெருகிய கழுத்து
மேலுங் கீழுந் தொன்ற வாவிய
நறுமுத் தன்ன முறுவல் செறிதொறு
மின்னென மிளிரும் பொன்மா மேனி

- . பெறுவ தறியாச் சிறுமை யொன்றோ
மருவரக கிடந்த தெரிவில காலத்துப்
௫. பொருவி லீனபந் தருவது குறித்துப்
புன்முத லாகிய ரெய்யிற் புகுத்தி
யோரறி வறுத்தினை சிலநாட் சிலநா
ணந்துமுத லாகிய வுடம்பிற் புகுத்துத்
தந்தனை யீருணா வனதே சிலநாட்
௭. சிதன்முத லாகிய குரம்பையிற் செலீஇ
மூவுணர் வுணர்த்தினை மனனோ சிலநா
ணண்டுமுத லாகிய பொன்றுடற் கடவி
நான்கறி வோங்குறச செய்தனை யீங்கு
மாவு மாக்களு மேவிய பின்றை
௭௫. யையுணர் வெங்கு மெய்பெறக் கொளுவி
யொழுங்குற வுணர்த்தினை யொருசில பகலே
யாங்ஙன மொழிந்த வளவில காலத்து
நிறைவுறு குற்ற முறைமுறை தேயப்
பகுத்துணர் காட்சி மிகுத்துத் தோன்ற
௨௭. மக்கள் யாக்கையிற் றக்கவா நிறுவிப்
பலபிறப் புலீஇய நாள்களும் பலவே
யவ்வா ரொழிந்தன போகச செவ்விய
விந்நா ளெனக்கு நன்னெறி காட்டச
செவ்வந்திப் போந்த பொய்யா நாவிற்
௨௫. செந்தமிழ் வரமபு முந்துகண் டுணர்ந்து
மெய்ப்பொரு ளறிவுஞ் சொற்பொருள் வன்மைடும்
பொறையுஞ் செறிவு நிறையக் கொண்டு
தமிழமா ணுக்க ரமிழதென நுகர
விரித்துரை கிளக்குந் தெரிப்பரும் பெருமை
௩௨. நாரா யண்ணெனுந் தோலாப் புலவோ
னேர்படு முளத்துச சீர்பட வமர்ந்து
கருவிநா லுணர்த்தினை பலவே யதற்பி
னொருவா யாணர் மருவுறு சென்னைத்
தவம்பெறத் தோன்றி நவையறு தமிழும்
௩௫. வடநூற் பரப்பு நிலைகண் டுணர்ந்தாங்

வெறியயர் களத்தில் விளங்குவை யானே
முல்லையந் தொடலை முருகெழு வணிந்து
வெண்சாந்து பூசிய கேழகிளர் மார்பொடு
மிழ்சின மகளி ரியைந்த வின்ப

அரு. வெறியாடு களத்து வெளிப்படு குவெனே, எனவாங்கு
நின்னொடு மென்னிடைப் பட்டவீவ் வியைபா
லெனக்குநீ யருடர வியையுந் தனக்கு
நிகரா குநொடு நகைதரு கேண்மை
செயலா குவதென மொழிகுவ ரதன

கூய. னுந்தையு முனிகுவ னல்ல னன்னையு
நுந்தை வழிப்படுந் தகையண் மைந்துகெழு
பொருப்பைப் போழ்ந்து விருப்பொடு மெதுநத
வரிமா முகத்தனைப் பொரிபட நூறிக்
காழுறு மரக்கரை நூழி லாட்டிப்

கூரு. பொரியரை மாவாய் விரிகடன் முடிய
சூர்முதன் முதலற முருக்கிப்போரு
ளழிவுபடு முள்ளததுப் பழியொடு பிறங்கு
முலையா வாழ்க்கைத் தேவர்க்குத்
தலைமையொடு நல்குந் தமிழ்கிழ வோயே. (ய)

பிரிவாற்றதலைவிமதியோவேந்தல்.

கிழமை நினையாத கேழ்மதியே பொற்றிக்
குழகன் பிரிந்த குறிப்பாற்—பொழுதறிந்து
செல்லுமுயிர்ப் பேதைக்குத் தீங்கிழைப்பாய் நிண்ணையடும
வல்லரவைக் கொல்லா மயில். (யக)

தோழிபநுவங்காட்டிவற்புண்தல்.

மயின்மீ திவர்ந்து திருவொற்றி யூசசென்ற மன்னவர்தா
மயின்மே லமர்ததகண ணய்பிரிந் தாரலல ரன்புமிக்குப
பயினோடு சோத்திய கற்போற் றுணையைப் பயிர்ந்தகுரற்
சூயின்மா வொடுங்கும் பொழுதும்வந் தன்றினிக் கூடுவரே(யஉ)

அநுணிலையித்தல்.

கூடிய விருளின் வாடுவ தொன்றோ
பிடுயர் நின்புகழ் காடா தொன்றோ

மும்மணிக்கோவை.

- புழுக்கலும் பிறவு மளாஅய் விழுத்தக
நெய்புடன் பெயது மெய்மறந் துண்டாங்
- யரு. காணு துறைவோ ரளவில ரன்றே
முகிறொடு குடுமியு முழைகெழு வாபு
மருவி யென்னு மறுவையு முடிஇ
யந்திக் காலத்து ஞாயிறொடு பொருந்
செவ்வா னென்னு மெய்கால் குருதிபுங்
- உய. கணைதொடு புண்ணின் முகுளித் தன்ன
பவளமுஞ் சிதர்ந்த திவனொளி கெழுஉ
மாக்க னன்ன பொருப்பின் காட்சியு
மடமான் பிணைகள் கன்றொடு குழிஇக்
கான்யாற் றெண்புன னிரைநிரை யருந்தக்
- உரு. கானங் கோழி துணைகூப் பெயர்ந்து
ஞாயிறு தோன்றுங் காலை யறிவிப்ப
நிறங்கெழு தாராக் குறுங்கய மருங்கிற்
குறுகுறு நடந்து நீந்த வெறிபடு
தளவ மருமபி யெயிறென விளங்கக
- நய. கொன்றை பொன்வீ யுருப்ப மனறல்
காதவங் கமழுங் காடுகெழு காட்சியுங்
கொழுவளை யின்ற செழுநீர் முத்தஞ்
செந்தா மரையின் மிளிர்வன மங்கையா
திருமுகங் குறுவியா பொடித்தன் மானக்
- நரு. குடம்புரை செருத்தற றடங்கண் மேதி
யில்லுறை குழக்கன் னுள்ளுதொ றெழுஞ்
தீம்பான் மாந்திப் பருவரா லுகள
மலிபூம் பொய்கை மருதக் காட்சியுந்
தேற்றப் புலவர் நூற்றிறங் கடுப்ப
- சுய. வெழுவா யோங்கி முறைமுறை தேய்ந்து
கரைசார்ந் தவியுந் திரையே கரைதொட்டுத்
மறுகரை காணு தகன்று நனியாழ்ந்து
நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் போலப்
பல்பொருள் செறித்த கடலே பொல்லா
- சரு. வொழுக்கந் தலைவந்த பழிப்புடை யாளரும

- விழுக்குண மேவுவ ரென்பது நலத்தக
முள்ளுடைக் குழையிடைக் கொள்ளை மணமவிழ்த்து
வாலிதின் விரிந்த கைதையங் கழியே
மின்சிதார் தன்ன பொன்சிதர் பரப்பி
- ருய். யெரிகிளாந் தன்ன விரிபு ஞாமற்
பொழிலே யெனுமிவை யெழில்பெறத் தோன்று
நெய்தற காட்சியுங் கண்டு மெய்யென
வறிவு மாழாந்து வாழ்வோரும் பலரே
காண்டகு சிறப்பிற் பாண்டின மேலா
- ருரு. லைவகை யமளிபுக கூறுபட வமைத்துக்
கால்களைந் தாய்ந்த வானமுகை முல்லை
கடிமணங் கமழ்த தூஉய் மடிபடு
நுரைமுகந் தன்ன தூவெள் ளுனை
செறிவுற விரித்து நறுங்குற நிரைத்த
- கூடு. கேழ்கிளர் தேய்வையிற் கோழகி னெய்யும்
புழுக்கு மான்மதமுஞ் செழுங்கருப் புரமுங்
கொழுமபனி நீரும் வழுவறக் கூட்டி
வேரியி னமைத்த சிவிறியிற றேய்த்து
நிரைநிரை மங்கையர் முறைமுறை யிரட்ட
- கூரு. வுறங்கும வாழ்க்கையிற் பிறங்குவோர பலரே
தந்நலம பகரும் பொன்விலை மாதா
திவவி யாமெழீஇ நவைநான் ககற்றி
மிடற்றெழு மோசையு நரம்பிமி ரொலியு
மொருநெரிச சென்றாங் கொருநிலை நிகழ்ப
- எய். புள்ளினந் துணைமறந் தொதுங்க வள்ளிய
குழைமுகந் தோன்றி வறுமர முயிர்ப்ப
விழுமிதி னெழுந் மிடற்றின் பாடலுங்
கொன்றையங் குழலுங் குன்றமர் வேயுந்
துருவி யூதம் பொருவி லோசையுஞ்
- எரு. செவ்வாய் மாந்திச சிறந்தோரும் பலரே
பித்திகைக் கொழுநனை முத்தார் முல்லை
நறுவிரைத தாமரை துவர்க்கால் வகுளஞ்
சண்பகங் குவளை பொன்மடற் றுழை

- ஈசந். லருளெனு மருவி விரிவுறப் பெருகி
முழவுத் தோளெனுங் கொழுவிய குன்றிற்
பன்முகம் பரந்து தண்ணெனச் செல்ல
நித்திலம் பெய்த விழுத்துவற்ச செப்பின்
முய்திறந் தன்ன வாய்க்கை தோன்ற
- ஈருட வரைவிலங்கி யோடு மிளனே போல
வரம்பொரு வைவே லுரங்கிடந் தொளிரத்
திருமான் முகத்தி னிருவிழி யென்ன
மஞ்ஞையிற் கிடந்த விருதாண் மலர
வஞ்ஞைய ரிருவரு மிருமருங் கிருப்ப
- ஈருடு. வமைத்த கையு மருடரு கையு
மிமைப்ப திலலாத் தேவரும பிறருங்
கணடுகண் மிவப்பக் கவின்று நனிவிளங்குங்
காண்டரு னோலந் தழிந் மாண்டக, வென்
கண்ணெதிர் பொலிந்தநின் னின்னரு ணினைப்பின்
- ஈசுட. வயாவுறு நோயும் பாரா தின்ற
புதல்வோற் கண்டு களிகுஞ்
சிதைவி ரூயி னருளினும பெரிதே. (௧௦௬)

நெஞ்சறிவுநத்தல்.

தேவா திருவொற்றிச சேவார் புதலவ்வென
நாவார வாழ்த்தி நடம்புரிவா--யாவா
வியந்து பிழைசெய்யு நன்னெஞ்சே வேலோ
னியந்து னெதிராதோன்று நாள். (௧௦௭)

தன்னுட்கையாறெய்தீகளவி.

நாளான் மலர்ந்து மனக்கினி யான்சென்ற நாளறிந்து
வாளார் மடலி னளியே முயிர்போழ் வகையுமன்றிக்
கோளான சொல்லிப் புணர்ந்தார் கரியுங் குறிப்பறியாய்
கோளான மெய்யு முடங்குமொற் றிக்கழிக் கேதகையே. (௧௦௮)

அருணிலைபெறுதலரிதேனமொழிதல்.

கேதகை பழித்த மாதொரு கூற்றஞ்
துதல்கிழித் திமைசுருங் கதங்கெழு விழியிற்
பொறியெனத் தோன்றி வெறிகமழ் அணையி
லறுவ ருட்டிய நறுமபான் மாந்தி

- ரு. யறுவே ருருவின் விளையாட் டயர்ந்தாங்
கம்மையு மப்பனு மணையச் செம்மையி
னுலகு புரந்தருளு முமைதிரு மடியி
னறுவே றுருவு மொருவடி வாகி
விளையாட் டமர்ந்த விளையோ டுழைப்பிரிந்து
- ய. நற்றவ ரோங்கு மொறறி மாநகர்
வெற்றி வையே லொருதிறம் பொலியப்
பளிக்கறைப் புதுந்த வொளிப்பரு மதியின்
முறைமுறை மிளிர்ந்து நிறைகவின் பொழியுந்
திருமுகச் செல்விய ரிருபுறம் விளங்க
- யரு. வுலகெலா ம விழுங்கு மலகிலா வன்றிறற்
களிக்கரு மஞ்ஞையி னலப்பட வமர்ந்தென்
விழியெதிர் தோன்றிய வழியாப் பெரியோய்
தியிடை நின்று நீரிடை மூழ்கியு
மாமே விவர்ந்து தலைகீழ்த் தொங்கியு
- உய. மறுவகை யிருக்கையி னெறிபட விருந்தும
புறம்படுத் திழுத்தாங் ககம்பட நிறைத்துத்
தெளிநிலை முகிழ்க்கும் வளநிலை யுழன்றுந்
தன்னொழி றபுத்துத் தனிமுதற் பொருளி
னருளெனும வெள்ளம் வரமபிற மிகுந்து
- உரு. நிலையு மிடனென வுலகெலா நோக்கியு
மைம்பெரும் பூதமு மைம்புற நிற்றி
யைவகைத் தேவு மாங்காங் கமைத்துப்
பொய்மமுறை யின்றி மெய்மமுறை பரவியுங்
கருவியும் புன்னும் புரிவின்றி நிகழ
- க.ய. வொருமுதற் பொருளொடு மறிவினைக் கடவியு
மிருவகை நிலையு மொருமுறை யிறந்து
மேனிலை நின்று வான்பொரு ளுணர்ந்து
மூழி யூழியு மோவின்றி நோற்பப
போழ்மதிச சடையோன் போதா னாகக்
- கரு. கொழுங்குறை தன்மெயிற பலமுறை தடிந்து
முறுப்பினை யீர்ந்து நெறிப்பட வீசியும்
பச்சிளங் குருதியை நச்சி யுகுத்து

- முடிர்ப்பளி வேள்வியிற் கடன்பல கழிப்பி
யரிதின் முயன்ற பின்றையும் புரிசடைப்
சுய. பெரியோன் போந்தில ஐக வெரிகிளர்
வேள்வியாற்று மாழகுழியின்
வைந் துணைய வெழுநீர் இ
முழுவுடம்பும் பழுதபடப
போழ்ந்து படுத்துப் பொன்றத் தம்பியர்
- சுரு. பாயவதற் கூக்கிய காலே வேய்புரை
பணைத்தோட் பாவையுந் தானுமாங் கெழுந்து
வானவர் தலைவன் சீரிதி னருளிய
வரம்பெறு பெருமையி னுரம்பெரி தெய்திதின்
சிறிதத் தாமரை வேலின் றி வைகு
- ருய. மழியாப் பேறறின் வழிவழிச சிறந்த
சூர்முதல் போலப் பேரன் பில்லே
ஹைவா யமர்ந்த வழனிறக் கடவுள்
செந்தமிழ் வழக்கு முந்துறின் றிசைப்பக்
கடாவிடை நிகழ்த்துந் தடாப்பெரும் பேறு
- ருரு. மிறைவன் கண்ட பொருள்வரம் பறிந்து
சொன்னெறி மாட்சியும் பொருணெறி மாட்சியு
மளவையின் விளைவுந் தெளிவுற விரித்துச
சுவைபெற வுரைத்த நவையில புலமையு
மறைப்பொருட் குறிப்பு நெறிப்பட வாய்ந்து
- சுய. சிவனையே முதலெனச சிவணிய காட்சியுஞ்
சீரிதி னியைந்த கீரன் போலச
சொற்றொறுஞ் சுரக்கு மற்றமி லின்பமும
பட்டாங்கு கிளககு முட்டறு சிறப்புங்
கன்னெஞ்சு நெகிழ்த்து மன்புறு மொழியு
- சுரு. மொருவழிச சிறப்ப வருமுஹை கொளீஇ
யாற்றுப் படைசொலு மாற்றலு மில்லே
ஹங்கதன் கருவா புள்ளுறை துண்பொருள
விழுமிதி னெடுத்து வழுவற வமைததுத
தொண்ட ராரத் தண்டாது கொடுத்த, நின்
- எய. றிருவடிக் கிடந்த பெருகிய வன்பினுந்

- தமிழ்வரம் புணர்ந்த கமழுறு மறிவினு
மு.ரைத்திற் நிலையிசும் வரைப்படா விற்றினுந்
தானே தனக்கு நிகரென விளங்கிய
நசுசினாக் கினியனு மல்லே னிசசலும
- எரு. வருக்கைச் சுளையும் பொருக்கரை மாவுங்
கொழுகசனி வாழையுஞ் செழுஞ்சுவைக் கன்னலு
மொருங்குதலை மயங்கிய வரும்பெருங் கலவையி
னருஞ்சொல் வழக்கமுந் திருந்தியநடையும்
வண்ண வேற்றுமையுந் தண்ணெனு மொழக்கமு
- அய. மொன்று நிரம்பிய குன்றாத் திரும்புகழ்
வேறுவேறியமபிய வீறுறு தவத்தி
னருண கிரியெனும் பெரியனு மலலே
லூலிடை வைத்த வாலிய பொருளினு
முரையிடை விரிந்த புரையமை தெளிவினுங்
- அரு. கேட்போ ருணரப் பாற்பட வகுத்து
நின்புக முனைத்துந் தன்பெரு மதியி
னுளங்கொள விளக்கும் வளங்கெழு புலமை
நாரா யண்ணெனுங் குரவனு மலலேன்
களவிய றனக்குப பலபட வியம்பிப
- கூய. பளகறு நனபொரு டெளியா துழன்ற
புலவோர் களிப்ப நலமுறத் தோன்றி
மெய்ப்பொருள காட்டித் தமிழவழிப் படுத்தும்
புல்லமண் மிகுந்து நல்லுணர் வழிந்து
பெரும்பெயர் வருதியு மருந்தமிழக் கூடலு
- கூரு. முய்வழி காண துழிதரு காலே
யொய்யெனப் போந்து மெய்ந்நெறி காட்டியுந்
தண்ணருள் புரிந்த நின்னே போலச
செந்தமிழ் வழக்கு முந்துற விரித்து
முடிநிலைச் சைவம் விடிஞா யிறெனப்
- ஈ. பைங்கடிகா விரித்துக் கங்குலிற் கூம்பிய
விரையவிழ தாமரை புரையுர வோருளம்
புரிஞெகிழந் தலாத் தருமியல் சிறப்ப
வுரையினுங் கருத்தினும் வரையமை நோக்கினும்

- அழி. கொழுந்து மருவுளு செழுந்தண் வேரியுந்
தொடலை யாக்கியும் விடுஞ்ச சிதறியுந்
செண்டும் பந்துங் கொண்டு விளையாடிய
நறும்பொருள் விராஅய் மெயயிற் றிமிராதும்
வறிதின் வாழு மக்களும் பலரே
யைம்பொறி வழிச்சென் றிம்பரி னுசரு
- அரு. மைவகைச் சுவையு மொருகாற காட்டு
மைவிழி மடவார் பொய்ப்படு மினபத்து
மெய்ப்படத் துளங்கும் விழலரும பலரே
தாமுந் துவ்வாது பிறர்க்கு மீயாது
வெருவரு பேயென வரவோ ரிகழ
வானு தரும்பொரு ளிவறிக் கூட்டி
- கூறி. மாணு வாழகை மக்களுங் களவருங்
கவர்து செல்ல நிமிர்ந்து வாணோககிர
செய்வ தறியாக கையரும பலரே
யிவ்வா றெழிந்தனர் போகச் செவ்விய
- கூரு. மெய்ப்பொரு ளுணர்துமென் றெப்புடன புகுந்து
கடவுட டன்மையு முயிரின் றன்மையும்
புடைபட வொற்றி வரமபளந் துணராது
மயங்கக் கொண்டு மக்களைத் தலைவரென
றொக்கக் கூறி யுழிதரு வோரு
- ஈ. மறிவா யருளாய்ச் செறியு மொருபொருள்
சிறுமையு மடமையு மெய்தி வெறுவிதி
னுயிரு மூலகமு மாகு மென்போருங்
கட்புல னாகவ கருத்தின் றோற்றமா
யுட்புகுந் துணர்வோர்க்குப் பொய்ப்பொரு ளாகவிந்
- ஈரு. கோயி லென்னே மேவி யாங்குறையுந்
தூய பேரொளிப் பிழம்பென லென்னே
வஞ்ச மாந்தர்பிறர் நெஞ்சம பிணிக்கக்
கல்லையு மண்ணையும் வல்லிதிற் பொருத்திச
சூழ்ச்சியி னமைத்த கீழ்த்திற மன்றோ
- ஈய. வென்றுரை கூறு வோரு மாகப்
பொன்றிய மாக்கண் மணலினும் பலரே

- யாங்ஙன மொழிந்த வளவின் மாந்தருள்
யானு மொருவ னாக நோனது
வேறு பிரித்தெடுத்துக் கூறுபடு மதியின்
௩௩௩. மறைபுகழ் சைவ நிறைவுற விரித்துத்
தெளிவா ரளவையின விளக்கி மலைவுதரு
மாறுபொரு தோட்டி வீறுறத் திகழுஞ்
சோம சுந்தர குரவனெடு கூட்டி
யின்ப மென்ப தைமபொறி யானுந்
௩௩௪. துன்பமொடு முரணித் துய்ப்பதோ வன்றே
முகிழநகை மாதர் குழுவொடு கெழீஇ
யிதழ்சுவைத் திருக்குந் திறத்ததோ வன்றே
யொன்றினும் பற்றாது தன்றிறத் தெழுந்
குன்றலில பொருளோ வன்றே தொண்டரெனும்
௩௩௫. வண்டினங் குழுமிக் கொண்டி. கொள்ளுநின்
றிருவடித் தாமரை யதுவென மொழிவித்
தென்னையு முயயக கொண்டு பின்னு
மறைநவி லந்தணர் வைகறை யுணர்ந்து
வாவி குடைந்தார்க்குந் தீவிய வோதையுந்
௩௩௬. தாமரைப பளளித துயிலுணர் புளளினம
பாபபொடு கெழீஇச சிலம்பு மோசையுஞ்
சிறுதுதற் கருங்கட குறுந்தொடி மகளிரா
குங்குமச சாந்துங் கொங்குலாங் கூந்தலும்
பாலகெழு தன்மையிற பலவே நழீஇ
௩௩௭. நீனிற முகிலின் மறையு மின்போ
னீமூழ் காடும பேர்வி லார்ப்பொவியுந்
திருவின் செலவி யருமையிற் பெற்ற
குறுநடைச சிறுவர் சிறுதே ருருட்டித்
திருலகெழு மறஃ மற்பயில் கழகத்துக்
௩௩௮. கைபுடைத தார்க்கு மிசையினுஞ் சிறநது
விட்டுவிட டிசைக்கு மட்டில கமபலையு
மோவாது கறங்கு மொற்றி மாநகா
தாவா விளமை தலைதலை சிறப்பப்
பன்னிரு விழியெனுங் கண்ணகன் சுனையி

- பொருந்தக் காட்டி வருந்திறன் மிகுத்து
 ஈடு. உலேவுபடு முள்ளத் தறிவொடு கூடாச்
 சிறுபுன் மாந்தா குறுமொழி களைந்து
 நினபுகழ் விரிக்கு மன்பிற் சிறந்த
 சோம சுந்தா குரவனு மலலேன்
 பொருள்பெரி தீட்டப் பெருகுது மவாவினு
 ஈழ. மீட்டிய வொண்பொரு ளிவறிக கூட்டி
 மககளு மனைவியுந் துய்க்க நலகி
 நின்கழல வணங்கா வினனு மடியினு
 மரிய நாட்களை வறிதே போக்கி
 யறந்திறம் புளியிற் சிறந்தனென் மனனே
 ஈயடு. யினைய தீயெனின னினைவருந் திருவடி
 விழிநீ ருறைபப் முழுமெயும் பணிபப்
 நிரைநிரை வாரா துரைநனி குழறப்
 பொறிவழி யறிவுஞ் செறியு முட்கருவியும்
 பலவழிக கவரா தொருவழி நிகழ்
 ஈஉய. வன்புரு வாகுநின் றெண்டர் போல
 நீங்கா வன்பி னிலைநின்
 றியாங்ஙனம் பெறுவெனே பாங்குபட மொழிபோ(டுக)

தோழ்க்ளையைத்தூதுவேண்டல்.

மொழியுங் குழற முழுவுடம்பும் பைத்து
 விழியுந் துயில்கூடா வெய்யோள்—பழிபைத்
 திருவொற்றிச் சேயோற் குரையாய் கிளியே
 புருவுன்னை யொப்ப துணாந்து. (உ)

அருனிலையுரைத்தல்.

உணர்ந்தா ரறிவினுந் தோன்றா தொளிக்கு மொருமுருக
 னினர்ந்தார் சுரிசுழன் மங்கைய ரோடென் னிருவிழியிற்
 புணர்ந்தா ரெயிலொற்றி மேவிய வாறு புனிறுசெல்லா
 வணந்தாழ் குழவியைத் தாய்சென்று புல்லிய வண்மையன்டு

எழினலங்கூறிநெஞ்சறிவுறுத்தல்.

வண்புன னிலையிற றண்ணறல் போலவுரு
 தாமரை மொய்த்த வண்டினம் போலவுரு

- பளிங்கிற் றேய்ந்த நீனிற்ம் போலவுந்
திருமுக மருங்கின் வருமுறை துணர்ந்தாங்
௫. கிடையிடை சுரிந்து நீண்டு கடைகுழன்று
கண்ணொளி கதுவுங் குஞ்சியை யன்னை
யிருபாற் கூறிட் டொருபாற் குழியு, மற்
றொருபாற் பனிச்சையுந் திருவதி னமைப்ப
நுறுங்கதுப் பொளிரும் பெருஞ்சிறப் பாணுஞ்
௭. செம்மணிப் பலகையி னம்மணி குயிற்றி
வரம்பிற விடுத்த வண்ணம் போலப்
புருவக்கொடி படர்ந்த விரிதுத லானு
மந்துதல் கிளர்ந்த பொன்போற் செவ்விழி
யுத்தி யெனனுந் துதகிப் பையர
௮. முடிமேன் மணியெனக் குடிகொள லானும்
வெண்பனித் திரளைக் கண்ணுறப் போழ்ந்து
துவர்நிற மூட்டிச் சிவனுற வமைத்தாங்
கிருபுறங் கதுப்பு மருவுத லானுங்
குழையொடு கெழுமூந் தழைசெவி பிரண்டு
௧௦. மோவெனும் வடிவொடு மேவுத லானு
நடுவிற் குழிந்து வட்டித் தமைந்த
படுபொற் கிண்ண முகழ்கவிழ்த் தன்ன
மோவாய் நிவந்த முறைமை யானுங்
கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்கீன்ற
௧௧. முளையு முருந்தும விளைநீர் முத்தமூங்
கூர்ந்து நிரைந்து வல்லென வொளியிரிந்
தெழுந்தொளி ரொயிற்றொடு பொருந்துத லானுங்
கொவ்வைக் கனியுந் கொழுவிய பவமுஞ்
செவ்விய வல்லென விலவிதழ் புரையுஞ்
௧௨. செந்நீ ரிதழொடு மின்னுத லானு
முத்தக் கோவை முறைமுறை வைத்த
நத்துவர்ச் செப்பு நன்கனந் திறந்தென
வரக்குரு ஆட்டிய வாம்ப னறுமுகை
தளைநெகிழ்ந் தலர்ந்த தன்மைத் தென்ன

௩௩. முள்ளெயி றிலவக நகுதொறு நகுதொறுஞ்
செவ்வாய் தோன்று மவ்வாற் றுனு
மெழுமிடங் குழிந்து விழுமிதி னெழுகித்
தளவரும் பென்ன வளங்கனித் திலவகி
முன்னெழு மூக்கின் றன்மை யானு
௪௪. மோரருட் கடலிங் கீருரு வாகிக்
கரைபுணர்ந்து கிடந்த முறைமை போலப்
புருவக்கொடி கடவாப் பெருவிழி யானும்
விரையவிழ தாமரை நறையுகுத் தென்னக
கேட்டொறு மினிக்கும் பாட்டொடு தழீஇச்
௪௫. செழுவாய் மலர்ந்த மொழியி னானும்
வலம்புரி யன்ன வானறுங் கழுத்தொடு
மேற்றினத் தெருத்தின் முரிப்பெடுத் தன்ன
சுவவிப புடைதத பிடரி னானு
முழுவெனச் சரிந்துவல் லுலமெனத் திரண்டு
௫௦. வரையென நிமிர்ந்துபின் னெழுவெனத் திணிந்து
மலையொடு பொருத மால்களி றென்று
புலவோர் கூறும் பொருண்மொழி காட்ட
யானை யென்னும பானகு திருமொழி
கொங்கை மருப்பி னுங்கக் குத்தி
௫௫. யொருபாற் பெரும்போர் விளைப்ப வொருபால
வள்ளி யென்னுங் கள்ளவிழ் குழலா
டடமுலை வேதிற் படுபு னொற்ற
வுளங்கொண் டெழீஇ யுறுமிடன் படாஅ *
தொருபுற மொற்ற வருமுறை நோக்கிக்
௬௦. கொழுநனை பிணைத்த மரநறுங் தொடலை
முறுவலித் தென்ன முறுக்குடைந் தசைய
வாள்வலி நிலையுந் தோளி னானுங்
கைவல் வேகடி யைதுறக் கடைந்து
வழுவழுப் பாக்கிய கொழுந்துகிர்ப் பலகை
௬௫. புணர்ந்தொருங் கிரண்டு கிடந்தது போலக்
கண்ணகன் றோங்கிய கவின்கெழு மார்பத்
தியானைமருப் புழுத சுவடு போலவும்

- வரையொடு படர்ந்த வல்லி போலவும்
வரிமூன ரொழுகிய திருவி னுனு
- எய. மழையு மரனுங் குழைந்தொருங் கோட
விழுமிய பொருள்பல வேண்டிநர்க் குதவுந்
தாடொடு தடககையிற் றுயுவந் தீத்த
வாவிதின் விளங்கும் வேலி னுனும்
பானுரை முகந்த பரிசொடு பொருஉந்
- எரு. தூவெள் ளறுவை யசைஇ மூவகை
மடியுடன் விளங்கி வடிவுடன் சரிந்து
நடத்தொறுங் குலுங்கும் வயிற்றி னுனு
மெழுமிடந் தசைந்துபின் னொழுகுசொறு மெலிந்து
மழைக்கடக் களிற்றின் புழைக்கை யொத்துங்
- அய. கொழுங்கனி வாமையின் கோழரை யேய்ப்ப
ஆறு மொளியும் வீறுறத் திகழு
நிறங்கெழு மரபிற் குறங்கி னுனு
மெப்பாற் பொருளுந் துப்புற வைகு
நிலைக்கள மென்பது பெயரிற் காட்டி.
- அரு. மூளையிள ஞாயிற்றிற் றனை னொகிழ்ந்து விரிந்த
யெரியகை தாமரை போல விரிபுகழ்த்
தொண்டர்க் ளெதிரிற் கண்டிட மலர்ந்து
நிகரி லின்ப நறைமுறை யொழுக்கிப்
பெருமையொடு வைகுந் திருவடி யானும்
- சுய. பெருமண லெக்கர்ச சிறுகுடி வாழ்க்கைக்
குறுமொழி மாக்க னுறுமீன் படுத்து
மாழ்திரை மூழ்கி வீழ்மணி யெடுத்துங்
கருங்கட லூர்ந்த வெள்வளை வாரியு
நிரைநிரை கரையிற் குவையினர் செல்ல
- சுரு. மறிகய லுகளுந் திருமுக துளைச்சியர்
கொடிச்சி தந்த கடுப்புடை நறவுங்
குடத்தி கொணர்ந்த பலப்படு முதிரையு
முழத்தி யெடுத்த விழுத்தகு பழனும்
பெறுவிலை யாகச சிறுமீ னொடுத்து
- ஈ. மிடையிடை முத்தம் புடைபுடை வளந்துங்

- கோடு கொண்டு பீடுற மாறியு
மொருசார் பேரொலி நிகழ்த்த வொருசார்
பனிமலை நிவந்த பண்பு போலச
சேண்டொட வோங்கிய வுபபுக் குன்றந்
௩௫. தலையழித் துமணர் பொதியுறச சோத்திய
வொழுக்கை யுருளை முழுமணற் புதைதலிற
பீடாகொடுத் தெழுப்பிக் கடுமபக ருப்புந்
தாளாண் மாக்க டலைப்படு முருறதும்
புலவுக்கழி முளைத்த துவரிதழத் தாமரை
௩௬. புன்னை துண்டாது பொறிப்பத் துன்னிய
வுருவொடு விளங்குந் தோற்ற மெரியிடை
வுருகிய பசும்பொன் கவிழ்ப்ப வோடிய
திருவொடும பொலியுஞ் செவ்விபு மருவிய
நெய்தலங் கான லைதுறக கிடந்த
௩௭. வொற்றிமா நகரிற் கற்றைத் தோகை
மயின்மே விருந்து பயிலுத லானுங்
காண்டொது மினிக்குங் காட்சியு முடைய
னுரைப்பத் தீராச் சிறப்பு முடையன்
றம்முயிர்க் கினிய செமமொழிப் புதலவரை
௩௮. நோக்க நோக்க மீககிளா காது
றந்தையர்க் கெழுதல் போலக் கண்டிடும
விழியள வமையாக் கழிபெருங் காது
லெய்கினர்க் குறுக்குஞ் செய்தியு முடைய
னுருகெழு தோற்ற மருவுவ னென்று
௩௯. வெருவா லொழித்யா வின்மே முருகன்
குழவிக் கோலத்தும் வீழுமிதி னமர்வன்
மடவரன் மகளிர் தடமுலை குழைக்கு
மிளமைக் கோலத்தும் வளமையொடு பொலிவனதனான்
மின்னெனத் தோன்றிக் கொன்னுற மறைநதும்
௪௦. வாதுவ னடவாக் கலிமா போலத்
தீதுறு நெறியிற் றிறம்படச் சென்றும்
பாகடு களிற்றின் பண்பு போல
வுறுகி கொள்ளாச சிறுமையின் மிருந்து

மொருவழி நிலையா தோடிப்

௩௩௩. பலவழிக் கவர்க்குமென் நிலைமையின் மனனே. (௨௦௨)

அநடாவேண்டல்.

மன்னு மொருயானை யூட மறுயானை

தன்னுதவி வள்ளி தடமுலைக—டுன்னுவிப்ப

வொற்றி நகர்வையும் வேலோ யொருபெரிதோ

பற்றி யெனையாள் பரிசு.

(௨௦௩)

தோழ்தலைவ்துறிப்பறிதல்.

பரிசு பிறிதொன் றறியேன் பருமுத்தப் பைம்பனைஞ்

விரிபுக ழொற்றி வருவேலர் போலும் விடைக்களிற்றென்

றரிதற் பெயர்ந்திங்கு வந்ததுண் டோவென்ப ரங்குசெல்வர்

தெரிவிற் பெரியர் செயலோ சிறியரொரு சேயிழையே. (௨௦௪)

கழந்நெதிரீமறை.

இழைநெகிழ் பருவர லெய்திய மகளிரின்

மழைத்தடந் தோள்க ளினைத்துத் தோன்றப்

பாற்கடல் போலத் தூத்தகப் பரந்த

தூற்படு கேள்வியுஞ் சீர்ப்படா தொழியசு

௩. சிறுநெறிசு செல்லு மறியா மாந்தரு

நல்வழிசு செல்லத் தெள்ளிதற் காட்டு

மிழுக்கா நடையும் வழக்கிப் போக

விந்நிலை நீயுந் திரியிற் பின்னொரு

பௌவநீர் வெனும்பின் வளாவுநீ ருண்டோ

௪. குன்றுநிலை தவறிப் பந்துபோ லுருளிற்

சென்றுவழி யடைக்குங் குன்றியு முண்டோ

கடுங்களிற் றொருத்த றொடுமடுத் துண்ணின்

முருங்கா தோம்பும் பெருங்கல முண்டோ

வென்றுபல கூறி நின்றெனை நெருங்கி

௫. நன்மை நாடிய வென்னுயிர் நண்பா

மறியிளங் கன்று முறியுணுந் தாயொடு

குழைப்புத றோயங் குழிஇ யுகள

வரையாடு வருடை யிடைவாய் தாண்டி

யுள்ளஞ் செருக்கித் துள்ளித் திரிதர

௨௦. நிலந்தொட்டு வீழ்ந்த குலங்குமயிர்க் கவரி
மென்மெல வசைஇ மேதகச செல்ல
முளவுமா தொலைச்சிய வன்கட் காணவா
ஞெலிகோற் பொத்திய நெருப்பிற் காய்ச்ச
வோரி பரந்த தேனிறு லெடுமார்
௨௧. கழைக்கண் குறைத்து நலத்தக வியற்றிய
மால்புவைத் திடந்தொறுங் குறவ ரேறத்
தினைக்குறு மகளிர் சுவைப்பட மிழற்றுங்
கிள்ளை யுறக்கும் வள்ளை யொலிப்ப
மருப்பிடைச் சுற்றிய பெருப்புயர் வேழத்துப்
௩௦. புழைக்கை யேய்ப்ப விழுத்தக முதிர்ந்த
தாளொடு வளைந்த குரற்றினைப் புனத்துப்
படுகிளி யோப்பும் விடுகவண் சுழற்றிக்
கோல்வளைக் கொடிசசி மேவித ணமா
விருங்கல் வியலறை வரிப்பத் தாஅய
௩௧. நலமுறு வேங்கை பொலம்பீ யுகுப்பத்
தேக்கிலை புய்த்த புன்றலைச சிறுஅர்
மீக்கிளர் கோட்டிற் பரிதியிற் றெடுத்த
தேத்தடை பிறைக்கோ மழுதெனக் கீண்டு
மாயோன் மார்பிற் செஞ்சேறு கடுப்பப்
௪௦. பாஅ யிழியும் படுநறவு முகந்து
பசுந்தினைப் பிண்டியொ டசும்புற வளாஅய்
நிரைநிரை வைத்து விரைவொடு மாரக்
கண்களி கொள்ளும் பன்மலை யடுக்கத்து
மரவழங் குரவமும் பொரிகெழு புன்கு
௪௧. மெரிகிளர் செயலையும் விரியிணர் மாவும்
பராரைச் சாந்தும் பாவை ஞாழலும்
விரிதலை வாழையும் வியன்சினைப் பலவுங்
கொன்றையும் புன்னையுந் துன்றிய நறவமுங்
குழைமுகந் தோற்றிக் கொழுநனை யரும்பிப்
௫௦. புரியவிழ் மலரிற் சிறுவடுக் கிளர்ந்து
திவளி யாகித் திங்களி தூங்கித்
தண்ணிழல் பயந்து கண்கவர் வனப்பின்

முகில்கண் ணுறங்கத் தலைமையொடு பொலிமே யொரு
சுளைநிரை யமைந்த கொழுமபழந் தூக்கிக் [பாற

௩௩. குறுமல ரவிழ்ந்த நறுவிரை தெளித்து
விசுகா லசையும் பாசிலை நரந்தமு
நலனுறு மகளி ரிலவிதழ் கதுவிய
முறுவ லன்ன சிறுவிறை பெய்த
பொலன்குட மெடுத்த வுலவை மாதுளையுங்

௩௪. கருமணி புரையு மொருகனி நாவலு
முவர்க்கழி மணக்குந் துவர்க்கால் வகுளமும்
பொற்றிரள் கடுப்பத் தெற்றென விளங்கு
மெழிற்கனி பழுத்த வெலுமிசசம புதலுங்
காவதங் கமழ மேவுவ வன்றே யொருபாற்

௩௫. குலிக மூட்டிய தலைமையிற் றிகழ்ந்து
நவ்வி நோக்கியர் செவ்வாய் போலக
கொழுகனி யுடைய கொவ்வைக் கொடியுங்
கற்புடை மகளிர் முற்படச சூடும்
வரிசையின் மிகுந்த பரிசுடை முல்லையுந்

௩௬. தின்பது கலலாப புன்றலை மந்தி
கறித்துத் துள்ளுங் கறிவளர் கொடியு
மணிப்புறங் கடுக்கும் வரியுடைக் கொடுங்காய்
கொளளையிற் காய்த்த வெள்ளரிக் கொடியுஞ்
சொல்லையர் மரபின் மெல்லிலைக் கொடியுஞ்

௩௭. சிறுபளிக் குருண்டை செறிவுறுத் தனைய
தீங்கனிக குலைக டுங்க வயின்வயி
னந்தாது வளரு முந்திரிக் கொடியு
மிடையிடை தாஅய் மிடையுமா லொருபா
னடுவிற், பாயொளி மதியம் பரிதி வெமமையி

௩௮. னிளகிப் புனலா யிழிந்தது கடுப்பத்
தெளிநீர் வாவியொன் றுளதான் மற்றது
சிறுகா றேறு முறுநீ ரொழுககி
வாலுகம் பரந்த கோலிய பாத்தியிற்
பச்சிளம் புல்லை நிசசலும் வளர்க்கு மதாஅன்

௩௯. றன்னச் சேவ லணிமயிர்ப் பெடையொடும்

- பொன்னந் தாமரைப் பொலிந்து வீற்றிருப்பவு
 நித்திலம் பயந்த நத்து வானமடுவின்
 மீனினம் வளைஇய நாண்மதி போலப்
 பால்கெழு மரபிற் பரந்து செல்லவுங்
- கூய. கொழுங்கயன் மாதா விழியென மிளிரவுங்
 கருவெரி துடைப பருவரா லுகளவு
 முற்றா மஞ்சட சிறுபுறங் கடுக்கு
 மிறவு கரைமருங்கிற் சுரிந்து துள்ளவுஞ்
 சிறுவளி யெடுப்பச் சிறுதிரை யெழிஇ
- கூரு. முறைமுறை யுராஅய்க் கரையினைச் சாரவுஞ்
 செழுநீர்க் குவளையுங் கழுநீர்ப் போது
 முழுநெறி யாமபலுங் கழியவுங் குழமிக
 காண்போர்ப் பிணிக்கு மாண்பின தன்றே யாங்குப
 பொதியச சாந்தந் ததைய வசைஇ
- ஈ. யரும்பற விரிந்த நலம்பூ வளைஇ
 விரையுந் தாது நிறைய முகந்து
 தலைத்தலை வீசி நலத்தக வுலாஅந்
 தென்றலு மென்று மோவா ததாஅன்று
 குன்றிக் கண்ண குயில்க ளெங்குந்
- ஈரு. துன்றிய மகிழவி னன்றுகூ வுமமே
 யாடுவாற் சிரலக ண்டொறுங் கூடி
 யோடுமீ னருந்தி வீடுறா தன்றே
 துகாகோத தன்ன வுகிருடைச் சிறுகாற்
 புறமரப் பொதும்பி னிறைகூ ருமமே
- ஈய. தூங்கணங் குரீஇப் பாங்குபடத் தெற்றிய
 வருந்தொழிற் குடம்பையிற் பொருந்து மன்றே
 பைஞ்சிறை கிள்ளை யொருகா றாக்கிப்
 புன்சிறு கிளைபிற கண்டியில் கொளுமே
 யறுவை மடித்தன்ன பறைகெழு நாரை
- ஈயரு சிறுகா றேறும வருமீ னோக்கித்
 தொகுதி யாக மிகுதியொடு வதிமே
 வண்டிந் தேனும் வரிக்கடைப் பிரசமு
 மிம்மென முரன்று நன்மலர் தோறு

- மளிநற மாந்திக் களிகூ ரும்மே
௩௨௮. பூவாக் கண்ண தோகை விரித்து
முளையிள ஞாயிற் திளவெயி லெறிப்பப்
பீடுறு மஞ்ஞை யாடுறு மன்றே
யின்னுங் கூறல் வேண்டிற் பின்னுமென்
சொல்லள வமையா மல்லலம் பொதும்பர்ப்
௩௨௯. பல்பெருஞ் சிறப்புங் கண்டிலை மன்றோ, வன்றியாங்
கனிச்சமேற் படினுந் தனித்தய ரும்குந்
தழைமலர்ச் சேறடி குழைபட நடந்து
பொழிவிடம் புகுந்து பூந்தட மருங்கின்
விழைதக நின்ற பழுதில் பாவையை
௩௩௦. யென்னுள மென்னுந் தன்னமர் கழியில்
வழுவின நெழுதிய வெழிலோ வியத்தை
யமிழ்துபொதி துவர்வாய்க் கிளவிசில மிழற்று
மாநிறங் கொண்ட தூநிறக் கிளியைக்
காடுறை வாழ்க்கைத் தன்னினம் பிரிந்து
௩௩௧. நாடுறை வாழ்க்கை நன்கன மருவிய
குடமாண் கொங்கை மடமான் பிணையைக்
கிளிச்சிறை யென்னும் பழிப்பறு பசுமபொன்
கரைத்தீண் டெழுதிய தரைக்கிளர் வல்லியைக்
காமக் கடும்பசி நாமுறக களையும்
௩௩௨. பெறுதற் கரிய வுறுதுணை மருந்தைக்
காண்டல் செல்லா வருவப் பொருளெனப்
பூண்டோர் புகழுரை புரைபட் டொழிய
மின்னென் மிளிர்ந்தென் கண்ணெதிர் பொலிந்த
கரும்பினு மினிகருமென் னரும்பெற லுயிரை
௩௩௩. யென்னுள மன்னிய தன்னிரு ணீங்க
முற்படக் கொளுவிய பொற்சுடர்க் கொழுந்தைப்
புலங்கொளக் காணும் பொறியு மின்று
லாவண வொலியு மருங்கட லொலியு
மொன்றுதலை மயங்கி யென்று மோவா
௩௩௪. வொற்றிமா நகரிற் றற்றகப் பொலிந்த
பசியதோர் மஞ்ஞை மிசையமர் செவ்வே

டேவரு மயங்கு மூவா மாயம
பலமுறை யியற்றிய தலைமைதிர் சூரின்
பேருரம் வசிந்த கூர்வடி வேல

௪௫. னோன வுளளத்து நான்முகன் நெளியத்
தலையிற் குட்டிய நலனுறு குமரன்
விண்ணவர்க் கரிய னெம்மனோக கெளியன்
பிறைமுடி புதலவன் மறைமுடி முதல்வ
னுமைதரு சிறுவ னெமையளி யுறுவன

௪௬. பன்னிரு கைய னென்னுயிரக் கையன்
றிருவடி நினையா வறிவிலர் போல
வென்னெதிர் தோன்றிப் பன்முறை கழறினே
யிங்கிது விடுத்துமற முங்குச சென்று
தடியிடை யொருகை யூன்றி வடிவிழி

௪௭. திசைமுகம் பரப்பி நசைபடப் பார்க்கு
மிருங்கண் மானபிணை காணி
னெருங்கி நின்றிங் குரையலை யினியே.

(௨௮௫)

பிரவாஹத்தலைவிதோழியோடு கூறல்.

இனியா ரெனக்கிங் கினியா ரியைந்தார்
முனியார் முனிந்து மொழியாரா—பனிமொழியாய்
புள்ளொன் றிவர்ந்து புகழொற்றித் தநங்கர்க்கு
நள்ளிருட்கட் சென்றார் நமர்.

(௨௮௬)

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

நமரா யிருந்துபின் னேதில ராவர் நயமிலருந்
தமராவ ரென்னிற் றமர்பிற ரென்று தகவுசொல்லி
யமராடி கிறதல வறிதுகண் டாயலை யாழியொற்றிக் [சே.
குமராவென்றோதிசுக்குடந்தங்கொண்டேத்தக் குறிக்கொணெஞ்

புலவராஹப்படை.

நெஞ்சுநெக குடைநது பஞ்சகண் ணடையா
வுமெபுரித் தன்ன கடுமபசி மருங்குற்
பழுப்புடை தோன்றிச் செழிப்பின்றி வைக
வறுமை புழந்த வறுமனைக் கிழத்தியொடு
இ. நானு நானும் வாளாது கலாய்த்து

- நோனாப் பசியி னான தழுஉம்
 புன்றலைக் குழவி தன்றிற நோககிக்
 கனவுகாண் பொழுது நனவெனத் தோன்று
 மருந்துய ரென்றும் பெருந்துய ருறுப்ப
- ய. மிடிக்கெழு வாழக்கையிற் குடியா யிருந்து
 மழுங்கிய வுள்ளத் தொடுங்கிய புலவோ
 யியற்றமிழ வரம்பு திறப்பட வாய்ந்து
 புலங்கொள நிரம்பிய நலங்கிள ரறிவோய்
 வழுவொன் றில்லா "விழுமிய வொழுக்க
- யடு. முயிரினு மோம்புஞ் செயிரறு பெரியோய்
 கொழுந்தமிழ் போலக் குளிர்மாண் குணத்தோ
 புழுந்துரு ளளவையிற் செழுந்தமிழ்ப பாக்க
 ணுறுநா றியற்றுங் கூறுபடு மதியோ
 யொளிசசெல வதனினும் வளிச்செல வதனினு
- உய. நெறிப்படக் கிளக்கு மிறைக்கவி வலலோ
 யளவையான் மரபிற் பிறழா தியாண்டுங்
 கொளவுணா நிகழ்த்தும வளமுறு முணாவோய
 பொருளிய லறிந்து மருளறப் புனைந்து
 கேட்போர்ப பிணிக்குங் காட்சிசர லுரவோய்
- உரு. பணடைப் பிறவியிற் றண்டா தாற்றும்
 பெருந்தவ முடையை மன்னே பொருந்தியின்
 லிங்கெனைத் தலைப்பட டனையே யோங்கி
 யூழி செல்லினு நீடு வாழ்மதி
 கீழத்திசை யெழீஇ மேற்றிசைப் படருந்
- கூய. தீத்தெறு ஞாயிறு வடதிசைப புணர்ந்து
 தென்றிசை நோக்கித் திசைதடு மாறினும்
 வானக் கடலின் மீனென வயங்கு
 முடுநிரை யுதிர்ந்து கொடுமை யாயினு
 முலவா வாழக்கையி னிலைமதி சிறந்தே
- கூரு. வறுமை களைந்து சிறுமை நீங்கி
 நன்னிலை பலவு மின்னே பெறுதி
 வரம்பறு மின்ப நிரம்பக் கோடி
 நின்னுயிர்க் குறுதி நாடித் துன்னிநின்று

மும்மணிக்கோவை.

- சய. நிரைநிரை கூறுமென் னுபாபிழை யலையே
யின்னுங் கேட்டல் வேண்டின் முன்னுமென்
சொல்லள வமைந்து நலம்பல வெய்தினர்
பல்லோர் பல்லோர் பண்டு முண்டா
வினியொன்று கூறுவென கேண்மதி பனிகெழு
முல்லையங் கொடிக்கு மல்லலஞ் செழுந்தே
- சுரு. ருளவர வித்த பெரியனே விலனே
விழியாக் கண்ண செழுமரீர்த் தோகைக்கு
நறுமபடாம வீசிய வுறுவது மிலனே
பவனமா வுலகி னவையறப பெற்ற
வமிழதுபொதி நெலவி யெளவைக் கீத்த
- ருரு. சிதையாப பேற்றி னதிகனு மிலனே
குறுகடைப் புறவின றபுதிகண டஞ்சிக
குருதிகெழு பைந்தடி முறைமுறை தடிந்து
கன்னம்புக் கேரிய மன்னனு மிலனே
யருந்தமிழப புலவோர் பெருந்திற முணர்ந்து
- ருரு. பொன்னு மணியுந் தண்ணடை நிலனும்
வரையாது வழங்கிய வரசரு மிலே
மெய்யொடு மிடையாப பொய்பொரு ளீட்டித்
தாமறி யளவையிற பிறர்க்கொன் றியாது
தாமே நுகருந் தீயரோ வுளரே
- சுய. தமிழ்வழங் கரியா தமைவில கூறுந்
கற்றறி வில்லா மறறினிப் பலரே, யதனான்
மற்றவா கடைதொறு நித்தலும படர்ந்து
வாய்வா ளாது வல்லாங்குப பாடிக்
கொன்னே திரித லின்னாது மன்னே
- சுரு. கொழுநனை யருமபிய காஞ்சியங் கோட்டிற்
புன்றலேச சிறுவ ரேறித துன்றுகடற்
சுரிதினாப் பாய்ந்து விளையாட் டயரவும்
வெண்டோடு விரிந்த கைதையந் தாது
மெய்ப்படத திமிர்ந்த நொயசிறை வண்டினம்
- எய. விலையறு முத்தமொடு தலையக குற்றுக
கண்மயக் கேறி யெண்ணின கிடப்ப

- துளைச்சிற்று மகளிர் வளைக்கையின் வாரிக்
குடம்புரை பணில நிரம்பப் பெய்து
யாமை யடுப்பி லாம்ப னெருப்பிற்
- எடு. ருமறி திறத்தா லடுவுழி மயக்கற்றுத்
துண்ணெனப் பறந்து விண்ணிடைச் செல்ல
வியப்பிடை யெழுந்த மயக்கொடு நிற்கவும்
வேறுசில சிறுமியர் சாறுகெழு கரும்பின்
மீன்சினை யன்ன வெண்மணல் குவைஇத
- அய. தேம்பொதி மழலையொடு சிறுபாட் டிசைத்து
வயின்வயி னின்று மகிழ்வொடு குறுவவு
மழகுசா னெய்த னலமுற மருவிய
வொற்றிமா நகரிற் பொற்றொழிற் பொலிந்து
விண்டொட நிவந்த விஞ்சி வளைஇய
- அடு. வருகெழு திருநகா காண்டொறும்பரசி
மலைகுயின் றன்ன நிலையுயா தலைக்கடை
யஞ்சுவரு நோக்கமொடு நின்றனெ னாகச்
சுருளிருங் குஞ்சி பொன்ஞாண் பிணித்து
நிலன்றொட வீழந்த பொலந்துகி லசைஇச்
- கூய. சாந்துபுலா மார்பிற பூந்தொடை புள
வேறுசெல் செலவின் வீறுபடப் போந்து
யாரையோ புலவோ யறுமுகத் தையன்
புகுத்துக நின்னையென் றருளினன் போதியென்
றின்னுரை யொருவன் பகர வதனெதிர்
- கூடு. சொல்லுவ தறியேன் மெல்லெனப் புக்குப்
பொன்புனை விளக்கந் தங்கையி னேநதி
மின்புனை மகளிர் நிரலபட நிற்பக்
கைவல் பாடினி கறையறப் பெற்ற
பயனுடை யெழா னயனுற மரீஇ
- ஈ. விரனுதி தெறித்த நரப்பிசை நோக்கி
மிடற்றொலி பொருத்தி நெறிப்பட மிழற்ற
வருமதிந் தன்ன மண்களை முழுவரும்
வரைவேய் துருவிய வுரைகெழு குழலும்
பேணுறு மரபிற் பாணியும வல்லோர்

மும்மணிக்கோவை.

- ஈடு. பால்கெழு மரபிற் சீரிதி னியக்கச்
செந்நெருப் பார்ந்த பொன்னுதைத் தடவி
லகினெய் பெய்து பலர்நின்று புதைப்ப
வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த நறுங்குற டுதைத்து
- ஈய. விழுமிய திட்டிய செழுநறுங் குழம்பி
லைவகை விரையும் விராஅ யொய்யெனத்
துருத்திப் பெய்து செறிப்பப் பலர்நின்று
தலைப்பெயன் மாரியின் மலைசகாந் துறைப்ப
வாழையுங் கழுகும் வயின்வயி னாட்டி
- ஈயடு. யோவிய துட்பழு மொண்பணி துட்பழு
மேவிய படாஅ மேலுறக் கடடிக்
கழுகுபுரை நித்தில மிலங்கத் தூக்கிக்
கேழ்கிளர் பன்மணி காழ்பட நாற்றிப்
'பெருந்தண் கணவீர் நறுந்தண் மாலே'
- ஈஉய. பால்வேறு மரபிற் பலபட வியற்றி
யெலியிர்க் கமபல நிலனுற விரித்து
விரியிடை யெழுப்பிய வரியணை மீது
வெங்கதிர் ஞாயிறு மணிநெடுங் கோட்டிற்
றங்கி யிருந்த தகைமை போலவும்
- ஈஉடு. வான்கதிர் மதிய மீன்கணஞ் சூழத்
தான்பொலிந் தெழுந்த தலைமை போலவு
மறுமுகத் தொருவன் குறுநகை யிலங்க
நகைகெழு விழிக டிசைமுகம பாப்பிக்
குன்றாத் திருவொடும் விளங்கக் கண்டுகனி
- ஈஙய. மெய்நிலைத் தொண்டர் தந்நிலை யறியார்
விழிநீர் சிந்த மொழியிடை குழற
வுச்சிக் கூப்பிய கையினர் பழிச்சி
யருட்குறிப் புணர்ந்தாங் கமைவொடு நிற்ப
வெருவரு நோக்கமொடு மரம்போ லாகி
- ஈஙடு. யருணிலை யுணரேன் நெருளின்றி யோழிக்
குடந்தங் கொண்டெதிர் நின்றனெ னாக
மடந்தபு சின்மொழி மகிழக் கூறி.....

யன்புறு புலவோ யஞ்ச லோம்புமதி
காலங் கடந்த கோல வைப்பி

ஈசய. னிகரா விற்ப மிகைபடை நுகர்ந்து
கடைவழி யில்லா நிலையொடு பொலிகுவை
யென்று ல நலனுரை பின்றையுங் கூறித்
தன்மருங் கிருந்தோற குறிப்ப வவனுமென்
னங்கை பற்றிச் சென்று கொங்குகமழ்

ஈசநு. நீராடு துறையி னிறுவிய வளவை
கார்மின் னனைய வேர்கெழு மகளிர்
குறுநகை மிளிரவென் னருகிற போந்து
மாசு பொதிநது பாசி யாகி
யீரும் பேணுந் தீரா துறையுமென்

ஈநுய. புன்றலைக் குஞ்சி புணர்ப்பற வுளரிப்
புழுகுநெய் யுரைத்துப் பனிநீ ராட்டி
யீரம் புலர விற்புகை யூட்டித்
தாமெனை விடுத்தப் போக வேணான்
பிறிதோர் நலவிடம புகுத்த வாண்டைக்

ஈநுநு. கவினகெழு சிலதர் விரையினர் புகுந்து
விண்ணோர் வேந்தன் கண்ணெனப் பொலிந்தவென்
றுன்னற் சிதாஅர் நீக்கி முன்னிய
வரவுரி யன்ன வாடை யுடிக்
கலவைச சாந்தம புலர வட்டி

ஈசுய. முகைநெகிழ்ந்து விரிந்த தகைசா னன்மலா
பிணைய லாக்கி மணமுற மிலைச்சித்
துளங்கொளிக் கலன்கள் விளங்க வணிந்து
மணித்தவி சிட்டதன் மிசையெனை யிரீஇக்
குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரீஇ

ஈசுநு. யறுசுவை சுறியு மடிசிலுந் துவையும்
வெறிகமழ் கனியு நறுநெயும் பாலுந்
தீஞ்சுமைத் தயிருந் தேங்கனி பழனுங்
கன்னலும் பிறவுந் துன்ன வியற்றிக்
கடுமபசி தீரயான் மிசைதொறு மிசைதொறு

ஈளய. மிடும்பை யின்றி யிடையிடை யிடுபு

- பாழ்வயி நென்று நிரம்பப் பெய்தலிற்
பெரும்பொரு ளெய்திய வறிஞனி னல்லாந்
திருந்தபி னென்னைப் பொருந்தக் கூஉ
யேனையோ ரிடத்திற் றுனெனைச் செலுவ, வாங்குப்
௭௭௭. பொழிநீ றிட்டு விழிமணி தாங்கிக்
காந்தள் போலச சேந்தொளி ரங்கையிற்
சிவஞான போத நவையறச சிவணிப்
பழுதறு சீடா குழுவொடு சூழ
வான்கதிர் மண்டில மீங்கு வந்ததுபோற
௭௭௮. திருவொடு விளங்கு முருகுபொற் றவிசிற்
கன்மன முருக்குங் காண்டகு கோலமொடு
மென்மன முருக்கி யெழுந்தினி தருளிய
சோம சுந்தர குரவனைக காணூஉச
செய்குவ தறியேன் மெய்தடு மாறி
௭௭௯. நிலம்பட வீழ்ந்து கலங்கி நிற்ப
யாரையோ வெங்க ளறுமுகத் தையன்
றந்ததோ ரருளின் வந்தனை போலு
நல்லை நல்லை யெல்லையில் கால
மழியாப் பேற்றி னிலையினை விழுமியை
௭௮௦. செவ்வியை பெரியை யெளவிய மிலையென்
றினியன பலவும் பணிவரக் கிளந்துதன்
மலர்க்கையென் புன்றலைச சேர்த்திப் புலப்பட
நீயே, யுடம்பும பொறியுங் கடம்படு கரணமு
மறிவும் வளியு மல்லை யறிவாய்ச்
௭௮௧. செறியும பெற்றியை மற்றவை யறியாப்
பண்பின வணையை யாயினு முன்பே
படல மூடிய கண்ணின் மிடைபடு
மாசு பொதிந்த நீர்மையை வீசிய
வொளிப்பிழம் பாகி வெளிப்படு முருக
௭௮௨. னானது சுரந்த வருளின னாகளி
னின்னை மறைத்த துன்னிரு றெந்து
தன்னருட் பொலிவா னின்னறிவு கொளீஇ
யருகா விற்பந் தருதற் பொருட்டு

மெய்நிலை யிருத்தி மாசு போக்கித்

உாடு. தன்னிலை நினக்குத் தந்தனன் கோடியென்

றுறுதி கூறி விடுப்பத் தேறிப்

பன்னிரு கையன் முன்ன ரெப்தி

யிமயம் பூத்த பனிகெழு சுனையி

ளமையா தாடிய வுமைதரு புதல்வோ

உாய. யெரிவிழித் திமைசுருந் திருநுதற் றந்தைக்

கொருமொழி விரித்த தெருளுறு முணர்வோய்

வானோ ருறுகண் டர்ப்ப மேலோ

வைவடி வேலைக் கையினி லெடுத்தோய்

வேந்தன் றந்த வேந்தெழிற் செல்விக்கு

உயடு. வரைபுரை மார்பம் வரையா தளித்தோய்

குன்றவர் வளாத்த பொன்றிகழ் வள்ளிக்குக்

கொழுகொம் பாகிய விழுமிய தோளோ

யருந்தமிழ்க் கீரனைப் பொருந்திக் காத்தோ

யெம்மனோக் கெளிவந்த செம்மை யாள

உஉய. வொருவ சிறுவ கருமயின் முருக

மறைமுடி தன்னி னிறைதிரு வருவினை

கணனு முணர்வுங் கதுவாப் பெற்றியை

யைமபெரும பூதமு மாகி நின்றனை

புலகுநின் னுருவே யொளிகணின் விழியே

உஉரு. யலகிலாச் சமயத் தவ்வவர் தமக்குப்

பலவே றுருவி னிலவுனை நீயே

யாறுநின் முகமே யைந்துநின் வடிவே

நான்குநின் மொழியே மூன்றுநின் கண்ணே

யிரண்டுநின் றுணையே யொன்றுநின் வேலே

உஉய. மருண்ட வுணர்வொடு மாட்சிமை யெய்தா

முருட னேற்குந் திருவரு டருகையென்

றியானறி யளவையி னேததத் தானுவந்து

குறிப்பரு மின்பத்துப் பிறக்கின னெனையே, யதுமுத

லின்ப மார்ந்தங் கிருத்த லல்லது

உஉரு. துன்ப மென்ப தறியே னன்பொடு

நீயு மவன்வயிற் செலினே பாயரு

ளொருவந்தந் தருகுவன் மன்ற மருவந்து
தலைப்பெயன் மாரியின் மலைப்படு நீத்தம்
பைந்நிறப் பிளியுஞ் செந்நிறத் துகிரும்

- உசய. வேழ மருப்புங் காழகிற் றுணியு
மொருங்கு வான்றி மருங்கு விரைஇக
குண்டிகட் படுகரின் மணடி நிறைந்தாங்
கவலக் கவலையு முவலைச் சுவையு
முரணுறு வறிவுந் திருநிய செருக்கு
உசரு. முதலரப் பெயர்த்துச் சிதையா தோடி
யன்பி லிறைந்த விற்ப வெள்ளத்துப
பழியாக் கடுமெபொடும விழுமிதற் றுவன்றி
யேமுல கழியினு மழிபா
தூழி யூழியும் வாழ்மதி சிறந்தே.

(உ அ)

காப்புக்கைம்மிக்குக்காமம்பெருக்யுரைத்தல்.

சிறந்த பொருளொற்றிச செவ்வே லிவரை
மறந்திங் குயிர்வாழ மாட்டோம— பறந்தோடித
தண்டோ டுழுவ வயின்றேற் செழுவரையைக்
கண்டேறிக் கீழ்விழுவங் காண்.

(உ கூ)

அடியுறையிதேல்.

காணப் பெருததொர் காட்சியை யேனுங் கசிகதவன்பாற்
பேணப் பெறுமுக கருவியிற் காண்பர் பிறங்குமொற்றி
வாணப் பெருந்தகை யென்பது கொண்டு வழங்குமன்பாற்
பூணப் பெறுமிந்த மும்மணிக் கோவையுன் பூங்கழற்கே. (கூ.ய)

திருவோற்றிழநகர்

மு ம ம ண ி க் கோவை

மு த் த ம.

